

द्वारं पु० समाहारद्विगुं टच्समा० । “अङ्गान्ताः पूर्वाणि” पा०
द्वारहीनं लि० आभ्यासहर्ष्यां निर्दिष्टादि। “द्विगोवां रात्र्यहः
संवत्सराच्च” वा ख खले अहरति निर्देशात् न टच्।
१दिनद्वयसाध्ये २कृतभेदे पु० द्विरात्रशब्दे दृश्यम् ।
द्वाराचार्यण पु० अत्रिभेदे। तस्य विषये देशः ऐषुकाभक्तम् ।

द्वाराचार्यणभक्त तदीये विषये देशे ।

द्वाराचितं लि० हे आचिते सम्भवति अचहरति पचति वा
“आटकाचितपात्वात् खोऽन्यतरस्याम्” पा० । द्विगोरेव
ठन्खौ पच्चे ठञ् तस्य अध्येति लुक् । आचितद्वयस्य
१स्त्रिभन् सभावेगके २अचहारके च ३पाचके च । स्त्रियां
द्विगोरिति पा० ङीप् । पच्चे ख । द्वाराचितीन तदर्थे लि० पच्चे
ठन् । द्वाराचितिक तदर्थे भिन्वात् स्त्रियां ङीप् इति भेदः ।

द्वाराटकं लि० द्वाराचितवत् सर्वं साधनादि । आटकद्वयस्य
स्त्रिभन् १सभावेगके २तदचहारके तत्पाचके च । स्त्रियां
द्विगोरिति पा० ङीप् । पच्चे ख । द्वाराटकीन ठन् ।
द्वाराटकि तत्पार्थे लि० स्त्रियां भिन्वात् ङीप् ।

द्वारात्मकं पु० द्वौ दिविधौ रूपौ आत्मानावस्य कप् । द्विस्त्रभावे
रात्रिभेदे चरस्थिरद्वारात्मकनामधेया मेवादयोऽमी क्रमशः
प्रदिष्टाः “ज्यो०त०” तस्य द्विस्त्रभावत्वेऽपि च पूर्वार्द्धम् चर-
साक्षिधात् चरात्मकम् परोर्द्धम् स्थिरसाक्षिधात् स्थिरा-
त्मकमिति द्विस्त्रभावत्वम् दितनुद्विस्त्रभावादयोऽप्यत्र ।

द्वारामुखायण पु० अमुष्मन् प्रदिष्टस्यापत्यम् फक् आमुष्मन्प्रापणः
द्वयोरामुष्मन्प्रापणः इतः । “उभयोरप्यसौ रिक्थी
पिण्डदाता च धर्मतः” इत्युक्ते तव, मम चायमिति
समयेन परिगृहीते १पुत्रभेदे । “केवलदत्तको जनकेन
प्रतिग्रहीतव्यमेव दत्तस्तस्यैव पुत्रः । द्वारामुष्मन्प्रापणस्तु
जनकप्रतिग्रहीतस्याभावयोरयमिति सस्यतिपन्नः च
उभयोरपि पुत्रः” मितः । विद्वतिर्दत्तकयन्त्रे दृष्टम् ।

द्वारामुष्मन् न० समाहारद्विगुः अचतरेत्यादि अच्समा० । द्विगु-
यितातुःकावे ।

द्वारहाव न० समा० द्वि० पात्वा० । आहावद्वये निपानद्वये ।
द्वाराहिकं लि० द्वारे भवः ठञ् बा० न ऐच् । द्वारहाते
अचरे पारस्करनिघण्टुः ।

द्वारेकं लि० द्वौ वा एको वा वार्धे बहु० उ समा० । (द्वे वा
एक) इति ख्याते पदार्थे “द्वारेकान्तराहुजातानां धर्म्य”
विद्यादिसं विधिम्” मनुः ।

द्वारीग पु० द्वयोर्योगवोः समाहारः पृष्णे० । योगद्वये पञ्च-
भीष्मना० ।

द्वारीपश पु० द्विपदुपगते या०+उप+शे-ड ओपशं गृह्णं हे
ओपशे यस्य । पशो “द्वारीपशमिव द्याम्” ऋ० ११७१६ ।
“संस्तुता भवन्ति तस्मात् द्वारीपशाः पशवः” पञ्चमीष्मन्
११७१२ । ओपशशब्दार्थस्तु पूर्व प्रमादान्न लिखित । अत्र
निश्चित इति बोध्यम् ।

इति श्रीतारानाथतर्कवाचस्पति सङ्कलिते
वाचस्पत्ये दकारादिशब्दार्थसङ्कलनम् ।

द्वारकाशब्दात् परम् ३८०८ पृष्ठस्य क्रोडपत्रम् ।

द्वारकाशिला स्त्री द्वारकोद्भवा शिला । एकादिचक्रयुक्तायां

द्वारकोद्भवशिलायां शालग्रामशिलावत् तस्याः पूजना-
लक्षणं पूजनादौ माहात्म्यञ्च नानास्थानात् प्रदर्शयते
पुराणसारे द्वारकाकार्तिकमाहात्म्ये “चक्रमेकं
मध्यभागे श्वेतभागे खुरान्विता । शिवनाभिरिति ख्याता
भुक्तिस्तुक्तिफलप्रदा” । खुरान्विता योषिदुक्ता । ब्रह्माण्ड-
पुराणे “कूर्माक्षितिरधोभागे लिङ्गभागे खुरान्विता ।
शिवनाभिरिति ख्याता भुक्तिस्तुक्तिफलप्रदा” । नृसिंह-
पुराणे “कूर्मचक्रमधोभागे श्वेतभागे खुरान्विता ।
शिवनाभिरिति ख्याता भुक्तिस्तुक्तिफलप्रदा । यवशातस्तु-
गर्तः स्नाद् यवार्जं लिङ्गमुच्यते । शिवनाभिरिति
ख्यातस्त्रिषु लोकेषु दुर्लभः” शिवनाभिलक्षणम् ।
ब्रह्माण्डपुराणे “जटापायी अचोरा सा गृहिभिर्विद्व-
पूजिता । हेमवर्णजटायुक्ता हेमविन्दुवमन्विता । संसृजे-
नोक्षुरा तावदङ्गनाचलसन्निभा । सद्योजाताभिधा श्रेष्ठा
शुक्लपीतलधनप्रदा” इति सद्योजातलक्षणम् । तत्रैव “शिरो-
मध्ये रक्तवर्णा श्वेतचन्द्रजटायुता । वामदेवाभिधा-
श्रेष्ठा गृहिभिः पूजिता सदा” इति वामदेवलक्षणम् ।
तत्रैव “किञ्चित्कपिलसंयुक्ता कण्ठनीलजटायुता ।
पार्श्वरेखासम्प्रेता ऐशानीशुक्तिदा भवेत्” इति दैशान-
लक्षणम् । “सूर्यविद्युन्मनिभा पार्श्वदेशे जटाययी ।